

ПРИКАЗ КЊИГЕ „КОЛАБОРАЦИОНИСТИЧКА ШТАМПА У СРБИЈИ 1941–1944“, КЊИГА 2

Никола Тошић Малешевић*

Министарство одбране Републике Србије,
Универзитет одбране у Београду, *Војно дело*

*Колаборационистичка штампа
у Србији 1941 – 1944, књига 2;
приредио Александар Стојановић;
Филип Вишњић, Београд, 2017, 374 стр.*

Пред читаоцима се налази приказ друге књиге која описује дељовање колаборационистичке штампе у Србији у време окупације током Другог светског рата од 1941. до 1944. године. Назив књиге је *Колаборационистичка штампа у Србији 1941–1944, књига 2*, издана је 2017. године и представља наставак књиге из 2015. године.¹ Приређивач је, као и 2015. др Александар Стојановић, научни сарадник Института за новију историју Србије

је из Београда и резултат је рада групе аутора-историчара, као што је био случај и са првом књигом.

Аутори текстова у овој књизи су, поред поменутог др Александра Стојановића, др Маријана Мраовић (виши архивиста у Војном архиву Министарства одбране Републике Србије), Раде Ристановић (историчар – самостални истраживач), Милош Војиновић (истраживач-приправник Балканолошког института Српске академије наука и уметности), Душан Бојковић (историчар – самостални истраживач), др Љубинка Шкодрић (архивски саветник Архива Србије), доцент др Алексеј Тимофејев (доцент на одељењу за историју Филозофског факултета Београдског универзитета и виши научни сарадник Института за новију историју Србије из Београда) и професор др Слободан Бјелица (ванредни професор на одељењу за историју Филозофског факултета Новосадског универзитета).

При писању књиге, аутори су користили бројну необјављену архивску грађу из Србије и Русије, која потиче из многобројних фондова Архива Југославије,

* Аутор је спољни сарадник *Војног дела* и самостални истраживач – мастер историчар.

¹ Приказ књиге *Колаборационистичка штампа у Србији 1941–1944, књига 1* објављен је у другом броју (фебруар-март) часописа *Војно дело* у 2017. години.

Архива Србије, Војног архива, Историјског архива Београда, Историјског архива Смедеревска Паланка, Библиотеке Матице Српске у Новом Саду и два руска архива из Москве: Государственији архив Российской Федерации и Росийский го- сударственији военно-исторички архив. Коришћена је и објављена историј-ска грађа, дневници и мемоари као што су: Ристо Грђић, Успомене; Миодраг Зе- чевић, Документата са суђења равногорском покрету 10 јуни-15 јули 1946; Зборник документата и података о Народнослободилачком рату југословен-ских народа, том XII, књиге 1, 2 и 3; Бранислав Ковачевић, Савезничко бомбар-довање Црне Горе 1943–1944, грађа; Бошко Н. Костић, Истина о Милану Неди-ћу; Мага Магазиновић, Мој живот; Славко Маслар, Записи из грађанског рата 1941–1951; Драгутин Ј. Ранковић, Свакодневни живот под окупацијом 1941–1944. Искуство једног Београђанина (приредили Наташа Милићевић и Душан Никодијевић), Звонимир Вучковић, Сећања из рата; Григорије Бабовић, Лето-пис Шапца 1933–1944 (приредила Сања Петровић Тодосијевић), итд. Наравно, коришћена је периодика и штампа, на пример: Банатске новине, Бранково коло, Ведомости Охранной группы, Гласник СПЦ, Дуга, Заводски лист, Земља и рад, Илустрована недеља, Козачки веесник, Коло, Наша борба (1941–1942), Наше вести, Нова пошта, Нова слога, Новый путь, Ново време, Обнова, Понедељак (Београд), Понедељак (Нови Сад), Русский бюллетень, Русское дело, Сводка. Еженедельное издание русских военных организаций на территории НДХ (За-греб, 1941–1944), Службене новине (1941–1944), Српска сцена, Српски народ, Српски радник, Српско коло, Српско село, Статистички годишњак, Театрон, Филмске новости, Церковная жизнь (Београд, 1933–1944) и Церковное обозре-ние (Београд, 1932–1944).

Употребљена је и многобројна, богата и разноврсна литература, на пример: Бранислав Божовић, Београд између два светска рата. Управа града Београда 1918–1941; Милан Борковић, Контрареволуција у Србији: квислиншка управа 1941–1944, I-II; Бојан Димитријевић, Ђенерал Михаиловић. Биографија; Коста Ди-митријевић, Време забрана. Сведочења значајних савременика; Мило Дор, Мр-тваци на одсуству; Бојан Ђорђевић, Српска култура под окупацијом; Peter Longerich, Goebbels: A Biography; Вељко Ђурић, Усташе и православље; Милан Ри-стовић, Немачки „нови поредак“ и југоисточна Европа: 1940/41–1944/45: планови о будућности и пракса; Љубинка Шкодрић, Министарство просвете и вера у Србији 1941–1944. Судбина институције под окупацијом; Werner Warmbrunn, The Dutch Under German Occupation 1940–1945; Алексеј Тимофејев, Руси и Други светски рат у Југославији: утицај СССР-а и руских емиграната на догађаје у Југославији 1941–1945; Albert Kapr, Fraktur: Form und Geschichte der gebrochenen Schriften; Daniel Lerner, Psychological Warfare against Germany, D-Day to V-Day и још многи други радови.

Употребљене су и необјављене докторске дисертације и дипломски радови: Зо-ран Д. Бајин, Мирослав Спалајковић (1869–1951): биографија; Драган Јеличић, Ки-нематографске делатности у окупираним Београду; Милан Б. Матић, Штампа у Србији у Другом светском рату; Наташа Милићевић, Српско грађанство у окупи-раној Србији 1941–1944 и Милан В. Терзић, Југославија у виђењима краљевске владе и намесништва 1941–1945: пропаганда и стварност.

На почетку рада налази се предговор кога је написао др Александар Стојановић. Одмах после њега следи главни текст књиге који садржи једанаест поглавља од којих су нека издељена на још мање подцелине. Прво поглавље рад је др Маријане Мраовић („Викторија – Немачка побеђује на свим фронтовима“: *Немачка војна сила на страницама штампе*) у коме је читаоцима представљен начин на који је колаборационистичка штампа представљала карактер Другог светског рата, улогу Немачке у ратним сукобима и немачке окупационе власти и војску. Др Маријана Мраовић је аутор и другог поглавља (*Антифашистичка коалиција на страницама колаборационистичке штампе. Војни контекст, слика односа савезничких сила и стања на фронтовима*) у коме описује начин на који је колаборационистичка штампа представљала улазак Сједињених Америчких Држава (САД) у Други светски рат, антифашистичку коалицију, односе међу њеним чланицама, догађаје од 27. марта 1941, ступање Југославије у Други светски рат почетком априла 1941, савезничка бомбардовања у Србији током 1944, борбе на Источном фронту, затим на Западном фронту и битку за Атлантик. Треће поглавље, под називом „Шумски бандити“: *Колаборационистичка штампа о Југословенској војсци у отаџбини*, дело је Радета Ристановића у коме описује пропаганду колаборационистичке штампе у Србији током Другог светског рата против Југословенске војске у отаџбини (четника Драгољуба Михаиловића) и како се она мењала током времена – зависно од тога да ли су четничке снаге биле више или мање у ривалству према колаборационистима и окупаторима. Др Александар Стојановић је аутор четвртог поглавља – „Црвене владике“: *Српска православна цркве на страницама колаборационистичке штампе*. Др Стојановић описује како су колаборационистичка власт, као и окупаторска која је стајала иза ње, покушавале да, преко потчињене им штампе, приволе Српску православну цркву на сарадњу и осуду антифашистичке борбе у чему нису имале успеха. Наредно, пето поглавље које носи наслов „У служби грађана“: *Комунално питање у Београду на страницама колаборационистичке штампе*, још једно је дело Радета Ристановића. Ово поглавље нам пружа увид у то како су се колаборационистичке власти у Београду трудиле да санирају штету од немачког (1941) и савезничког (1944) бомбардовања Београда и реше друге комуналне проблеме главног града током трајања Другог светског рата и како је те активности пратила потчињена им штампа.

Милош Војиновић у шестом поглављу („Београдска филмска публика највише воли веселе музичке хитове“: *Делатност београдских биоскопа на страницама колаборационистичке штампе*) представља рад београдских биоскопа током окупације 1941–1944. године и како је колаборационистичка штампа пратила њихов рад и посебеност. Рад позоришта током окупације, позоришну политику колаборационистичке владе Милана Недића, посебеност позоришних представа и како је све наведено било представљено у штампи у окупирanoј Србији, описао је Душан Бојковић у седмом поглављу под називом „Да васпитава и преваспитава“: *позоришна политика владе Милана Недића на страницама колаборационистичке штампе*. Осмо поглавље („Познанство женидбе ради“: *Љубав и брак на страницама колаборационистичке штампе*) дело је др Љубинке Шкодрић у коме је представљен начин на који је штампа пропагирала брачну и породичну политику колаборационистичких власти у Србији. Др Александар Стојановић написао је још једно

поглавље у овој књизи. То је наредно, девето поглавље које носи назив „Слобода иза жице?“: „Заједнички лист“ штићеника Завода за принудно власпитање омладине у коме аутор читаоцима представља делатност тзв. Заводског листа кога су уређивали и издавали затвореници у Заводу за принудно власпитање омладине у Сmederevској Паланци. Претпоследње, десето поглавље (*Друштвени живот руске емиграције у колаборационистичкој штампи 1941–1944*), написао је др Алексеј Тимофејев и у њему је описан друштвени живот руске емиграције у окупираниј Србији кроз издања руске колаборационистичке штампе која је излазила у периоду 1941–1944. године. Др Слободан Ђелица је аутор последњег, једанаестог поглавља које је насловљено као *Колаборационистичка штампа војвођанских Срба 1941–1944*. Др Ђелица је у овом поглављу описао излажење колаборационистичке штампе међу српским становништвом у Банату и Бачкој током немачке и мађарске окупације поменутих области.

Ова књига, исто као она из 2015. године, има велику власпитну функцију и може послужити свима који су заинтересовани за тему колаборације у Србији у Другом светском рату, а такође представља и значајно штитво за историчаре и друге научне раднике из осталих друштвених наука.

Након главног текста књиге следи закључак, потом резиме (summary) на енглеском језику, списак коришћених извора и литературе, кратке биографије свих аутора ове књиге и садржај. Књига садржи одређени број црно-белих фотографија. Штампана је у тиражу од 500 примерака, а извршни издавач је штампарија „Biograf Comp“ из Београда.